

Talan mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), väckt den 12 september 2004 av Eric Mathias Fries Guggenheim

(Mål T-373/04)

(2004/C 284/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Eric Mathias Fries Guggenheim, bosatt i Tessaloniki (Grekland) har den 12 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop). Sökanden företräds av advokaten Marc-Albert Lucas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall:

- fastställa att Cedefops direktörs beslut av den 17 december 2003 om förbättring av Cedefops samordning och effektivitet (A4) är rättsstridigt, på grund av att det inte i beslutet föreskrivs att det skall genomföras ett ansökningsförfarande avseende tjänsterna "Head of Area" och inte heller något förfarande för urval av kandidater till dessa tjänster,
- ogiltigförklara besluten av den 28 januari 2004, fattade av Cedefops direktör, att utse vissa personer till "Head of Area" eller "Acting Head of Area",
- i mån av behov, ogiltigförklara beslutet av den 1 juni, fattat av Cedefops överklagandenämnd (A17), om avslag på sökandens klagomål av den 6 maj 2004 mot de ovan nämnda ifrågasatta besluten, och
- förplikta Cedefop att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, tillfälligt anställd vid Cedefop, invänder mot de beslut som fattats av Cedefops direktör den 28 januari 2004 att utse vissa personer till "Head of Area" eller "Acting Head of Area".

Sökanden gör gällande att artikel 7.1 och 7.2 i tjänsteföreskrifterna och artikel 10 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna har åsidosatts, eftersom de anställda vid Cedefop som utsetts till "Head of Area" har anställts på nya höga tjänster som kräver särskilda kvalifikationer, utan att det skett någon jämförelse mellan deras kvalifikationer och Cedefops övriga tjänstemäns eller anställdas kvalifikationer.

Till stöd för denna grund gör sökanden gällande att det, förutom när det rör sig om att tillsätta lediga tjänster genom förflyttning, befordran eller uttagningsprov enligt artiklarna 4, 29 och 45 i tjänsteföreskrifterna, även kan vara nödvändigt att

genomföra ett ansökningsförfarande och ett urvalsförfarande till vissa tjänster när tjänster tillsätts i tjänstens intresse vilket enligt artikel 7 i tjänsteföreskrifterna utgör en förutsättning för förflyttning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 20 september 2004 av Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål T-374/04)

(2004/C 284/50)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 20 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Claus-Dieter Quassowski och Annette Tiemann, biträdda av advokaterna Dieter Sellner och Ulrich Karpenstein.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall:

- ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut av den 7 juli 2004 (K(2004) 2515/2 – slutlig),
- ogiltigförklara artikel 2 a–c i det ifrågasatta beslutet, i den mån Förbundsrepubliken Tyskland åläggs att företa och meddela vissa ändringar i den nationella fördelningsplanen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det ifrågasatta beslutet avser den nationella fördelningsplanen för utsläppsrätter för växthusgaser som Tyskland har meddelat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG. Kommissionen har invänt mot denna nationella fördelningsplan för Tyskland vad gäller planerade justeringar i efterhand av fördelningen av utsläppsrätterna för växthusgaser (så kallade nedåjusteringar i efterhand). Enligt kommissionen är planen oförenlig med bilaga III till direktiv 2003/87/EG (¹).

Till stöd för sin talan anför sökanden att det ifrågasatta beslutet strider mot artikel 9.3 jämförd med bilaga III till direktiv 2003/87. Bilaga III hindrar inte att en medlemsstat med hjälp av justeringar i efterhand ingriper mot en för stor tilldelning. I stället krävs enligt direktiv 2003/87 att medlemsstaterna återkallar fördelningsbeslut som grundats på felaktiga uppgifter.

Det ifrågasatta beslutet strider även mot artikel 176 EG, eftersom kommissionen inte kan hindra medlemsstaten från att bidra ytterligare till klimatskyddet genom att dra in de fördelade utsläppsrätterna när de har förfelat sitt syfte.

Slutligen har kommissionen förbisett att de nya deltagarna på marknaden inte skulle kunna bli oerättigt gynnade redan av den anledningen att det uteslutande nedåtjusteringar som är möjliga att göra i efterhand. I det avseendet är det ifrågasatta beslutet en uppenbart bristfälligt motiverat.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 september 2004 av Polyelectrolyte Producers Group

(Mål T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Rättegångsspråk: engelska)

Polyelectrolyte Producers group, Bryssel (Belgien), har den 17 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall:

- ogiltigförklara svarandenas beslut att tillåta Norge att tillämpa strängare koncentrationsgränser för det kemiska ämnet akrylamid än de som tillämpas i gemenskapen, vilket framgår av Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 59/2004 av den 26 april 2004 om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) till EES-avtalet, (¹) och ogiltigförklara gemenskapens ståndpunkt inför antagandet av detta beslut,
- fastställa att Gemensam förklaring om EES-avtalet – Bilaga II, kapitel XV – rörande översynsbestämmelserna avseende farliga ämnen av den 26 mars 1999 (²) är rättstridigt och ej tillämpligt i förhållande till sökanden såtillvida som denna tillåter Norge att tillämpa koncentrationsgränser för det kemiska ämnet akrylamid som är strängare än de som tillämpas i gemenskapen,
- förplikta svarandena att ersätta sökanden med ett belopp som tills vidare uppskattas till 1 euro för den skada som sökanden åsamkats till följd av antagandet av de omtvistade

rättsakterna samt ränta efter vad som är tillämpligt, i avvaktan på den exakta beräkningen och fastställandet av det exakta beloppet, samt

- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin ansökan hävdar sökanden att de omtvistade åtgärderna inte utan ny gemenskapslagstiftning kunde vidtas med stöd av artikel 102 i EES-avtalet. Sökanden påstår vidare att de omtvistade åtgärderna begränsar den fria rörligheten för varor och därmed strider mot artiklarna 1, 3 och 97 i EES-avtalet. Vidare hävdar sökanden att åtgärderna strider mot artiklarna 30 och 31 i direktiv 67/548. (³) Sökanden åberopar också åsidosättande av allmänna gemenskapsrättsliga principer, nämligen rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar samt proportionalitets- och ickedis-krimineringsprinciperna, liksom att väsentliga formföreskrifter åsidosatts, nämligen behovet av att rådfråga Europaparlamentet och motiveringsskyldigheten.

Beträffande sin skadeståndstalan hävdar sökanden att de omtvistade åtgärderna har lett till såväl materiell skada, till följd av behovet av att märka den polyakrylamid som säljs i Norge med en mer restriktiv märkning samt varningsmeddelanden, vilket medför extra kostnader, som immateriell skada, eftersom de norska åtgärderna som tillåtit av svarandena enligt sökanden ger en negativ bild av klassificeringen av polyakrylamid utanför Norges gränser.

(¹) EUT L 277, s. 30.

(²) EGT C 185, s. 6.

(³) Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT P 196, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 19).

Talan mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, väckt den 16 september 2004 av Bart Nijs

(Mål T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Rättegångsspråk: franska)

Bart Nijs, bosatt i Bereldange (Luxemburg), har den 16 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt. Sökanden företräds av advokaten Fränk Rollinger, med delgivningsadress i Luxemburg.